

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Ing. M. O.**, zast. advokátem Mgr. Bc. Lukášem Bělským, Domažlická 1256/1, Praha 3 – Žižkov, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 81/11, Praha 5 – Smíchov, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2021, čj. 024913/2021/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2021, čj. 52 A 8/2021-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Říčany rozhodnutím ze dne 5. 3. 2020 shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Žalobce se dopustil přestupku tím, že v rozporu s § 10 téhož zákona *nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem*. Ve dvou případech v červenci a září 2018 totiž blíže nezjištěný řidič tohoto vozidla překročil povolenou rychlost v obci. Poté, co se žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolal, žalovaný pouze upravil text výroku rozhodnutí městského úřadu a ve zbytku rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke krajskému soudu, který ji zamítl. Krajský soud v prvé řadě vysvětlil, že žalobcem uvedenému řidiči (údajně pobytem v Indii) se městský úřad neúspěšně pokoušel doručit dvě výzvy k podání vysvětlení (po jedné ke každému překročení rychlosti); ty se však jako nedoručené vrátily zpátky a městský úřad proto vedl řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla. Dále označil za účelovou námitku žalobce, podle které byla porušením dopravních předpisů zároveň způsobena nehoda [a provozovatel vozidla tak podle § 125f odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu nemohl za překročení rychlosti nést odpovědnost]. Tomu jednak neodpovídala skutková zjištění z místa spáchání přestupku, jednak sám žalobce uvedl, že údajnou nehodu spáchal úplně jiný člověk než jím dříve uváděný řidič. Zdůraznil též, že není možné za takové situace požadovat po správních orgánech, aby prokazovaly negativní skutečnost. V nynější věci šlo o ohrožovací delikt, u kterého formální a materiální stránka přestupku do značné míry splývá a k oběma překročením rychlosti došlo v blízkosti chodníku a přechodu pro chodce, resp. přechodu pro chodce a značky upozorňující na možný pohyb dětí. Byť se žalovaný mohl s otázkou naplnění materiální stránky vypořádat podrobněji, nebylo v nynější věci nutné jeho rozhodnutí zrušit. Krajský soud také vyvrátil žalobcovy argumenty, že radary, které změřily rychlost jeho vozidla, byly obsluhované manuálně a soukromou společností, a že místo spáchání přestupku nebylo dostatečně určeno.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Městský úřad prý nesprávně vedl řízení o přestupku se stěžovatelem, namísto s řidičem vozidla, kterého městský úřad znal. Dále vytýká žalovanému, že neprokázal, že překročením rychlosti byla způsobena dopravní nehoda, a že nežádal vysvětlení od stěžovatelem označeného viníka nehody. Tvrdí také, že v jeho případě nebyla naplněna materiální stránka přestupku, že k jejich spáchání došlo na jiném místě, než vyplývá ze správního spisu, a že zařízení, které zaznamenalo překročení rychlosti, bylo někým obsluhováno a bylo navíc provozováno soukromým subjektem.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti NSS zabývá podle § 104a s. ř. s. ve znění účinném od 1. 4. 2021 otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. (blíže k tomu usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 10–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Jde-li o první kasační námitku, podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu je možné přestupek podle § 125f odst. 1 projednat pouze pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností učinil *nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku*. Pokud provozovatel vozidla označí jako řidiče osobu žijící v zahraničí, jež nepřebírá zásilky správního orgánu, je opakované zasílání výzev zbytečné (rozsudky NSS ze dne 5. 6. 2020, čj. 4 As 450/2019 - 36, bod 23, ze dne 19. 5. 2021, čj. 6 As 49/2021 - 20, bod 12, a ze dne 29. 6. 2021, čj. 4 As 329/2019 - 32, body 32 a 35).

[7] Druhou námitku stěžovatel opírá o § 125f odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu, podle kterého provozovatel nemůže odpovídat za přestupek, pokud mělo porušení pravidel *za následek dopravní nehodu*. NSS však již opakovaně rozhodl, že po správním orgánu není obecně možné požadovat prokazování negativní skutečnosti, tím méně pak za situace, kdy tomu skutková zjištění v dané věci nenasvědčují (rozsudky NSS ze dne 26. 7. 2006, čj. 3 Azs 35/2006 - 104, č. 951/2006 Sb. NSS, ze dne 30. 1. 2008, čj. 2 Afs 24/2007 - 119, č. 1572/2008 Sb. NSS, ze dne 31. 5. 2018, čj. 1 As 178/2017-93, bod 78, nebo ze dne 25. 6. 2020, čj. 5 Ads 244/2019 - 49, bod 15).

[8] Přijatelnost kasační stížnosti nezakládá ani třetí kasační námitka týkající se absence materiálního znaku přestupku. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, čj. 5 As 104/2008 - 45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ve vztahu k novému přestupkovému zákonu též rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, čj. 9 As 173/2020 - 32, body 57-58). To platí především u ohrožovacích přestupků, o který v nynější věci rovněž jde (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, čj. 6 As 187/2016-23, bod 20). Překročení maximální povolené rychlosti je takovým „běžně se vyskytujícím“ případem přestupku, u kterého formální a materiální stránka typicky splývá (17. 2. 2016, čj. 1 As 237/2015 - 31, věc *CYTEX*, bod 25, nebo ze dne 20. 1. 2021, čj. 2 As 212/2020 - 26, bod 35, kde NSS řešil i společenskou nebezpečnost překročení rychlosti o cca 8 km/h uprostřed obce). Je bez významu, že nedošlo k újmě na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku (rozsudek ze dne 22. 8. 2019, čj. 2 As 284/2018 - 38, bod 26). Správní orgány se materiální stránkou výslovně zabývat nemusí, typicky pokud je naplnění materiální stránky nepochybné a ani přestupce naplnění materiální stránky

pokračování

nezpochybňuje (např. rozsudky ze dne 6. 6. 2013, čj. 1 As 24/2013 - 28, body 34-37, nebo ze dne 9. 6. 2021, čj. 10 As 301/2020 - 29, věc *DOMAR4*, bod 16).

[9] Ve čtvrté námitce stěžovatel uvedl, že nebylo jasné, kde ke spáchání přestupků došlo. Podle NSS ale nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně; v případě překročení povolené rychlosti to ani dobře nejde (rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2015, čj. 9 As 291/2014 - 39, bod 28, nebo ze dne 17. 5. 2017, č. j. 4 As 48/2017 - 34, body 25-26).

[10] Konečně přijatelnost kasační stížnosti neplyne ani z poslední námitky, že automatizovaný prostředek měření rychlosti údajně *byl* obsluhován a že jsou výstupy z tohoto zařízení spravovány *soukromým subjektem* [v takovém případě by nebyla splněna podmínka pro odpovědnost provozovatele podle § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu]. Automatizovaný prostředek měření rychlosti je měřidlo, které je obsluhou toliko umístěno, nainstalováno, případně spuštěno, avšak samotné měření již probíhá automaticky bez toho, aby obsluha takové zařízení ovládala (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2018, čj. 9 As 220/2018 - 70, body 37-38, nebo ze dne 28. 2. 2020, čj. 2 As 97/2019 - 37, bod 25). Soukromé subjekty mohou provádět pouze servisní činnosti a jen za předpokladu, že na výsledku měření nejsou hmotně zainteresovány (srov. např. rozsudky NSS ze dne 23. 5. 2019, čj. 5 As 175/2018 - 33, bod 12, a ze dne 2. 4. 2008, čj. 1 As 12/2008 - 67, č. 1607/2008 Sb. NSS). Podle městského soudu automatická povaha měřícího zařízení, stejně jako čistě technická role soukromých subjektů (které nejsou nijak hmotně zainteresovány na výsledku měření) v nynější věci plynula dostatečně již z napadeného rozhodnutí a stěžovatel tyto závěry věrohodně nezpochybnil (srov. body 49-52 napadeného rozsudku). Ani podle NSS nezakládají úvahy krajského soudu v nynější věci pochybení, které by mělo založit přijatelnost kasační stížnosti.

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému pak žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. listopadu 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu